

Priznanja Združenja dramskih umetnikov Slovenije na svetovni dan gledališča

Nagrajeni igralski dosežki in dramaturško delo

Izvršni odbor Združenja dramskih umetnikov Slovenije bo danes ob 17. uri na slovesnosti v ljubljanskem SMG razglasil dobitnike stanovskih priznanj: Vesno Slapar, Bojana Umeka, Marka Simčiča ter dramaturginjo Mojco Kreft.

Komisija za priznanja ZDUS v postavi Vesna Jevnikar (predsednica), Staša Mihelčič in Edi Majaron je soglasno odločila, da priznanje ZDUS za igralske dosežke v letu 2008 (za vloge: Kristin v Strindbergovi *Gospodični Juliji*, gospe Elvses v Ibse-novi *Heddi Gabler* in Laure Siig v Tättejevi drami *Prečkanje avtoceste ali Zgodba o zlati ribici*) prejme dramska igralka **Vesna Slapar**, članica Prešernovega gledališča Kranj. Nase je opozorila že pred leti, v zadnjem letu pa smo jo spoznali kot izstopajočo, odlično in angažirano igralko. Vesna Slapar je odlična tako v zahtevnih klasičnih likih kot tudi v vlogah sodobnih dramatikov. K uspešni izvedbi vlog prispevata njena zavzetost ter igralska natančnost. Radovedna je, iščoča, ustvarjalna in konceptu prilagodljiva, obenem pa ji uspe ves čas vzdrževati kritično distanco in lastno, samosvojo ustvarjalnost.

Igralec **Bojan Umek**, član Slovenskega ljudskega gledališča Celje, pa je v prejšnji sezoni znova dokazal, da je eden nosilnih stebrov celjskega gledališča. Umek je eden tistih igralcev, ki se zavedajo, kako pomembna je usklajenost vseh igralčevih izraznih sredstev; je vrhunski dramski ustvarjalec, ki natančno, premišljeno in suvereno oblikuje vloge tako v klasičnih kot sodobnih besedilih. Natančna igra, govorna izbrušenost in obvladovanje telesa so njegove največje odlike.

Odličje Marija Vera, igralsko priznanje Združenja dramskih umetnikov Slovenije za življenjsko delo, bodo podelili dramskemu igral-

cu **Marku Simčiču**, članu Mestnega gledališča ljubljanskega. Simčičeva igralska pot se je začela v Ljudskem gledališču v Celju. Tam je ustvaril mnogo vidnih vlog in že zelo zgodaj, leta sedemdeset, z vlogo Micka v *Hišniku* Harolda Pinterja v režiji Zvoneta Šedlbauerja, doživel pravo igralsko zmagoslavje. V eksperimentalnem gledališču Glej se je Simčiču odprlo polje možnosti za docela vzporedno oblikovanje tako igralskega izraza kakor gledališke senzibilitete, ob vsakokratnem režijskem vodenju tudi pod izrazitim dramaturškim vodstvom Marka Slodnjaka. Zdaj je Marko Simčič že tri desetletja član Mestnega gledališča ljubljanskega. V 'svojem' gledališču je izoblikoval mnogo izjemnih vlog. Njegova življenjska vloga je Matjaž v *Sončnih pegah* Evalda Flisarja v Mlakarjevi režiji. In pomembnih Simčičevih vlog je še mnogo. Od številnih filmskih vlog se zdita zanj najbolj simptomatični nosilna vloga Leva v »prismojeni komediji o ljubezenskem trikotniku« *Ko pride lev* Boštjana Hladnika in vloga Maka v »lahkotni komediji iz študentskega življenja« *Pomladni veter* Rajka Ranfla.

Priznanje Združenja dramskih umetnikov Slovenije za življenjsko delo »bršljanov venec« – za umetniške dosežke na področju dramaturgije in teatrologije pa so podelili Mojci Kreft, ki je dramaturginja posebne vrste – sodelavka režiserjev in igralcev, ki svoje delo posveča zaledju ustvarjalnosti. Dolgo je bila dramaturginja Mestnega gledališča ljubljanskega. S svojim načinom dela je vzpostavila kontinuiteto sodelovanja znotraj ustvarjalnih ekip, kar je bilo v tistem času za takrat

njeno gledališče še posebej dragoceno. V sedemdesetih in osemdesetih letih je v družbi Bojana Štiha, Marka Slodnjaka, Ervina Fritza, Zlatka Šugmana in drugih sooblikovala in pogosto tudi vodila umetniško podobo Mestnega gledališča. Iz kriz, v katere je Mestno gledališče zašlo, je izšla kot človek gledališko etične integritete in na vseh področjih njenega dela jo poznamo še danes. Svoje delovanje in poznavanje Mestnega gledališča ljubljanskega je nedvomno kronala s knjigo 35 let MGL. Monografija, ki jo je zasnovala in uredila, je vzor, po katerem se uredniki podobnih publikacij zgledujejo še danes. Med letoma 1989 in 1999 je bila umetniška vodja Lutkovnega gledališča ljubljanskega, delovala pa je tudi kot umetniška voditeljica Šentjakobskega gledališča. Pri svojem dramaturškem delu in umetniškem vodenju gledališč je bila Mojca Kreft ves čas v središču sodobnega evropskega in svetovnega dogajanja. Z raziskovalno vneto in znanstveno natančnostjo v te tokove umešča slovensko književnost, še posebej slovensko dramatiko. Njeno dragoceno, poglobljeno in vztrajno raziskovalno delo ima zdaj sadove v Slovenskem gledališkem muzeju.

J. Š. A.

Fotodokumentacija Dela

VESNA SLAPAR

Foto arhiv SILG celje

BOJAN UMEK

Foto iz kataloga MČL za sezono 08/09

MARKO SIMČIČ

MOJCA KREFT